

господина киръ Лулча, но (како прави по-
клонъ), съ вашето позволеніе, нѣма да ся
оженя съ него.

Грабчо.

Азъ съмъ най покорныйтъ вашъ слуга,
но (како преправя Лалкинътъ поклонъ) съ
позволеніето ви, ще го земете, и тазъ ве-
черъ ще стане годежътъ.

Лалка.

Тазъ вечеръ?

Грабчо.

Тазъ вечеръ.

Лалка, съ поклонъ.

Това, тате, нѣма да го бжде.

Грабчо, такожде.

Това ще стане, дщърко.

Лалка.

Не!

Грабчо.

Да!

Лалка.

Не, ви казвамъ.

Грабчо.

Ще, ти казвамъ азъ.

Лалка.

Това е нѣщо, въ което не щете мя
принуди.

Грабчо.

То е нѣщо, въ което ще тя принудя.

Лалка.

Убивамся, но не зимамъ такъвъ мажъ.